

Recensies

Bloedserieuze tentoonstelling **PRIX DE ROME** SMART PROJECT SPACE AMSTERDAM Mooi jongensachtig samenspel tussen oudere en jongere acteur **ONGEWONE GEBEURTENISSEN** STADSSCHOUWBURG UTRECHT Verlegen zangeres brengt innemende en bescheiden presentatie **MARIKE DE JAGER** SPEAKERS DELFT

BEELDDE KUNST

PRIX DE ROME

Prix de Rome
Smart Project Space, Amsterdam

Tot en met 24/7
prixrome.nl

De eerste indruk van deze aflevering van de Prix de Rome is kil en afstandelijk.

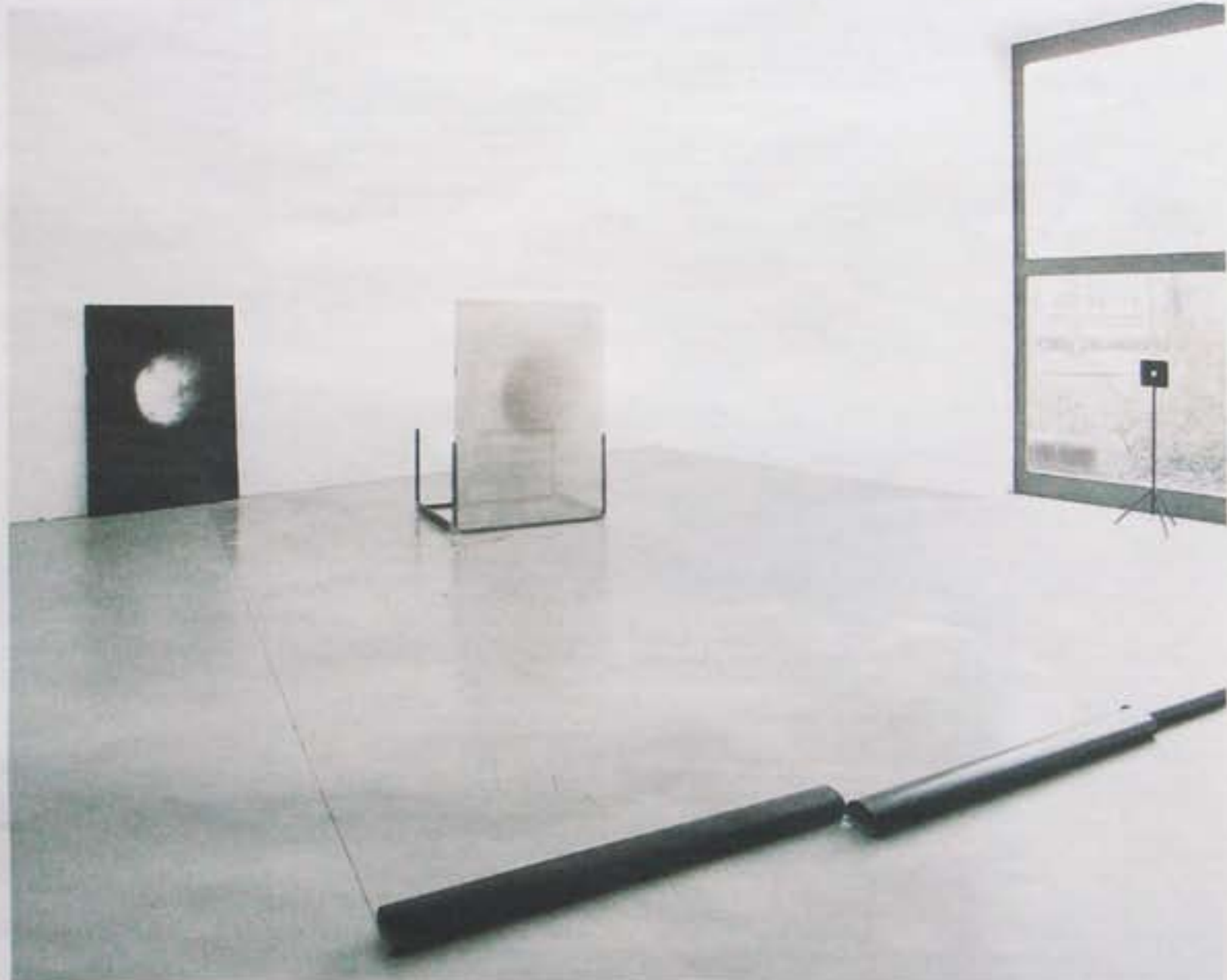
Zelden is de naam van een gebouw zo toepasselijk geweest voor de kunst die erin te zien is. Op dit moment wordt in het Amsterdamse kunstcentrum Smart Project Space werk van kunstenaars getoond die meedingen naar de Prix de Rome, de oudste kunstprijs die Nederland kent. Maar de oorspronkelijke benaming van de ruimte is: het Pathologisch Anatomisch Laboratorium. Vroeger werd daar, als onderdeel van het Wilhelmina Gasthuis, in lijken gesneden en klinisch, wetenschappelijk onderzoek gedaan naar ziektebeelden. In steriel schoongehouden, witte ruimten.

De tijd mag inmiddels veranderd zijn (in 1981 verhuisde het ziekenhuis), en de anatomische handelingen hebben plaatsgemaakt voor tentoonstellingen en filmvoorstellingen.

Neemt niet weg dat juist met deze aflevering van de Prix de Rome de sfeer van laboratoriumonderzoek weer helemaal is teruggekeerd. De eerste, algemene indruk, wandelend door de zalen: kil, afstandelijk. En die indruk verandert bij nadere bestudering niet.

Van de tien exposanten (vier van de shortlist; de rest longlist) heeft Priscila Fernandes de vroege bestemming van het gebouw het dichtst benaderd. De finaliste heeft een vier minuten durende video gemaakt waarop een kind blokjes op kleur sorteert om er geometrische vormen mee te leggen - alles opgenomen in de uitbeten omgeving van een observatiecentrum.

Maar neem ook de opstelling van Gwenneth Boelens: een meer dan sobere installatie met grootformaat glasnegatief en gelatine zilverprint op aluminium. Of de registratie van intakegesprek van een Servische vluchteling met een ambtenaar van de vreemdelingenpolitie, in een ijskoud verhoorkantoor, gemaakt door Katarina Zdjelar. En deze: het onderzoek dat Vincent Vulmsma heeft gedaan naar de productie van textiel in lagelonenlanden als China. Makkelijk wordt het de bezoeker niet gemaakt. En mocht iemand de aanvechting hebben om de tekstbordjes te lezen - God verboede -, hij

'Exposure Piece' (Sensitizing) uit 2010 van Gwenneth Boelens.

zal een déjà vu krijgen van wat er dertig jaar geleden aan *arty farty* teksten werd geproduceerd. Alles wat namelijk al in de jaren zeventig en tachtig aan theorie is onderzocht, wordt nog een keer overgedaan. Met vergelijkbare thema's als tijdservaring, het auteurschap, kritiek op de kunstmarkt, vervreemding of de status van het kunstwerk. En alles beschreven in hetzelfde onleesbare, onbegrijpbare jargon. Nee, een feest is de tentoonstelling niet. De Prix de Rome, aflevering 2011, is bloedserieus en wetenschappelijk, en is er een van veel tergend vervelende video's.

Zelfs de film van Guido van der Werf - in het recente verleden toch goed voor een paar onvergetelijke opnames - weet de aandacht van de kijker er niet bij te houden. Hoezeer

zijn relaas ook gaat over de oneindige hoeveelheid zetten tijdens een schaakspel en de onmogelijkheid een piano goed te stemmen. En hoezeer ook de beelden in de Marshall Chess Club mooi zijn geschoten, en het een grappig gegeven is dat je een mogelijke aardbeving afwacht in een hutje vlakbij Mount St. Helens, precies op de St. Andreas breuk, waar twee continenten samenkomen. Maar ook dan blijkt 40 minuten film een hele zit.

Het zal nog een aardige puzzel zijn om uit de vier kandidaten (Priscila Fernandes, Ben Pointeker, Pilvi Takala en Vincent Vulmsma) een goede winnaar te benoemen. Het beste zou zijn dat er, net als bij de editie van 1996 (film en video), niemand met de 45 duizend euro gaat strijken.

Rutger Pontzen

JEUGDTHEATER

ONGEWONE GEBEURTENISSEN

Ongewone gebeurtenissen door Peter Zegveld, stichting Caspar Rapak
Stadsschouwburg, Utrecht
Nog op 14/5 in Enschede, 15/5 in Haarlem en 22/5 in Breda, frontaal.com

Vreemd zijn de voorvallen zeker, in de jeugdtheatervoorstelling *Ongewone gebeurtenissen*, gemaakt door Peter Zegveld voor publiek vanaf 4 jaar. Grappig vreemd en ook een beetje eng. Leuk eng, dat wel. Een jongen lijkt bij een verhuizing door

zijn ouders vergeten; hij wacht al elf jaar op het adres van hun (en zijn) nieuwe huis. Ondertussen dringt een scheetjeslatende 'meestercrimineel' het bijna lege huis binnen, krijgt het oorspronkelijke meubilair pootjes, vallen krokodillen uit de lucht en raken de jongen en de diert bijna bedolven onder een lawine in Zwitserland. Toch komt in de allerlaatste seconde alles nog goed. Al ziet het publiek daar het resultaat helaas niet meer van.

Van de rare belevenissen zien de toeschouwers des te meer. Acteur Mathieu van den Berk neemt iedereen op rustige, maar aimabele verteltoon mee in zijn verbazingwekkende bestaan als achtergelaten zoon Kees. Van de berg post die de voordeur barricadeert tot de weggebaalde schilderijen aan de muur, bij alles